

національної освіти, соціальним замовленням до школи з боку держави та суспільства, соціально-економічним і соціально-культурним розвитком України, а також аналізом позитивного досвіду шкільної освіти зарубіжних країн.

Профільне навчання також розглядається як засіб диференціації та індивідуалізації навчання, що дає змогу шляхом змін у структурі, змісті та організації освітнього процесу забезпечити повніше врахування інтересів, нахилів і здібностей учнів, створення умов для навчання учнів класів відповідно до їх інтересів і намірів щодо продовження освіти в наступних класах, а профільна школа є лише певною формою досягнення цієї мети [1; с. 67].

Диференціація – одна з ключових проблем організації сучасної школи, об'єкт що найгострішої полеміки педагогів багатьох країн світу. Різні, інколи важко сумісні погляди на ідею диференційованого навчання певною мірою відображають дві протилежні тенденції в розвитку сучасної освіти. Одна з них – інтеграція, яка вимагає від кваліфікованого працівника широкої загальної культури й поінформованості в багатьох суміжних галузях. Друга тенденція заперечує універсалізм в умовах постійного збільшення наукових і фахових знань, наголошуючи на спеціалізації, яка не лише сприяє розвитку продуктивних сил, науки та культури, а й враховує різноманітність задатків і здібностей людини, її індивідуальні нахили до того чи іншого виду діяльності [2; с. 56].

Модернізація національної шкільної освіти, пов'язана із запровадженням профільного навчання, вимагає якісних змін у професійній підготовці вчителя іноземної мови. Нинішня школа, як ніколи, потребує ініціативних, творчих, креативних, мобільних педагогів, готових до постійної самоосвіти і саморозвитку, пошуку ефективних форм навчання, орієнтованих на інноваційні педагогічні технології.

Отже, успішна реалізація профільного навчання учнів початкової школи (створення нормативно-правової бази, навчально-методичного забезпечення, фінансування тощо) потребує системної і дієвої співпраці управлінців освітою, науковців і всіх учасників навчально-виховного процесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підруч. для студ. лінгв. унів. і фак. ін. мов вищих навчальних закладів. О. Б. Бігич, Н. Ф. Бориско, Г. Е. Борецька [та ін.] ; під заг. ред. С. Ю. Ніколаєвої. К. : Ленвіт, 2013. 590 с.
2. Бим И. Л. Профильное обучение иностранным языкам на старшей ступени общеобразовательной школы: проблемы и перспективы И. Л. Бим. М. : Просвещение, 2007. 168 с.
3. Цвяк Л. В. Особливості навчання другої іноземної мови у вищому правоохоронному навчальному закладі. Л. В. Цвяк. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2011. Випуск 22. С. 185–188. (Серія: Педагогіка, соціальна робота).
4. Deutsch als zweite Fremdsprache [G. Neuner, B. Hufeisen, A. Kursisa, N. Marx, U. Koithan, S. Erlenwein] Fernstudieneinheit 26. Berlin; München; Wien; Zürich; New York: Langenscheidt, 2009. 176 s.

Бодак М. В.

група мСОАМ–11 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд.пед.наук, доцент Дацків О. П.

ГРА ЯК ГОЛОВНИЙ ЧИННИК МОТИВАЦІЇ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Знання іноземної мови є дуже актуальним, і особливо ефективним є вивчення іноземної мови на початковому ступені навчання. Виходячи з особливостей психологічного розвитку молодших школярів, у яких емоційна сфера переважає над інтелектуальною, не можна недооцінювати потенціал гри у навчанні іноземної мови. Гра є способом створення позитивної

мотивації та спілкування іноземною мовою. У дітей розвивається стійкий пізнавальний інтерес через різноманітні ігрові форми навчання. Гра сприяє довільному запам'ятовуванню а також синтетичному сприйняттю, яке є провідним у дитячому віці. Відомо, що дитина краще і легше запам'ятовує цілі фрази, ніж окремі слова. Ігри повинні бути невід'ємною частиною уроку іноземної мови. Різні аспекти ігрової діяльності учнів на уроках іноземної мови досліджували науковці І. Л. Бім, О. Б. Бігич, Г. В. Рогова, С. В. Роман, М. Ф. Стронін, та інші.

Мета нашої розвідки – проаналізувати особливості гри як головного чинника мотивації учнів початкової школи до вивчення іноземної мови. Об'єкт дослідження – підвищення мотивації молодших школярів до вивчення іноземної мови. Предмет дослідження – роль гри у підвищенні мотивації учнів початкової школи до вивчення іноземної мови.

Мета, об'єкт та предмет дослідження обумовили необхідність постановки та розв'язання таких завдань: проаналізувати специфіку використання гри на уроках англійської мови у початковій школі та визначити роль гри у підвищенні мотивації молодших школярів до вивчення іноземної мови.

Гра є самостійною діяльністю учнів, що поступово перетворюється у засіб навчання, оскільки з її допомогою діти пізнають світ. У молодшому шкільному віці гра є основним видом діяльності учнів. Без гри дітям нецікаво вчитися, тож, як зазначає О. П. Мила, вчитель повинен використовувати елементи гри на уроці іноземної мови, щоб мотивувати їх та підтримувати інтерес до вивчення мови [2, с. 12].

Вчитель може використовувати гру на різних етапах уроку іноземної мови, але найчастіше гра використовується на етапі закріплення мовних знань і навичок та формування мовленнєвих умінь [3]. Ми цілком погоджуємось з І.І. Малєєвою, що гра повинна мати навчальний зміст і не перетворюватися лише на розвагу [1].

Щоб ігрова діяльність на уроці іноземної мови проходила ефективно та давала бажані результати, необхідно нею керувати, забезпечивши виконання таких вимог:

- готовність учнів до участі в грі (кожний учень повинен засвоїти правила гри, чітко усвідомити її мету, кінцевий результат, послідовність дій, мати потрібний запас знань для участі в грі);
- забезпечення кожного учня необхідним дидактичним матеріалом;
- чітка постановка завдання гри, зрозуміле пояснення гри;
- дії учнів слід контролювати, своєчасно виправляти, спрямовувати, оцінювати;
- не можна допускати приниження гідності дитини (образливі порівняння, оцінка за поразку в грі, глузування тощо. [2, с. 9].

Гра на уроках поживляє атмосферу заняття, робить всіх її учасників активними, успішними, дотепними а значить позитивно мотивує на участь в процесі засвоєння та запам'ятовування навчального матеріалу. Участь у навчальній грі дає значний поштовх до позитивної мотивації навчання, адже у грі дитина почувається впевнено, намагається досягти кращого результату у завданнях, прагне перемагати. Завдяки грі дитина отримує задоволення від отриманих результатів, відкриває для себе багато нового, набуває соціального досвіду, вчиться партнерства, колективізму, набуває інших соціальних навичок. Участь школярів в іграх позитивно впливає на їх загальний розвиток, активізує мислення, увагу, пам'ять, уяву, фантазію, а все це разом стає підґрунтям індивідуального розвитку і готовності дитини до навчальної праці.

Отже, проблема підвищення мотивації до вивчення іноземної мови є досить важливою для початкової школи. Ігрова діяльність на уроці англійської мови допомагає учням молодших класів подолати несміливість, повірити у свої сили, проявити свої знання на практиці, вивчити нову лексику, уникнути перенавантажень. Саме тому використання ігор на уроках англійської мови є дуже доречним.

Перспективу дослідження вбачаємо у розробці серії ігрових завдань для розвитку фонетичних навичок учнів 1–2 класів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Малєєва І. І. Дидактична гра – шлях до опанування іноземної мови в початковій школі. Вісник психології і соціальної педагогіки Київського університету імені Бориса Грінченка. Київ, 2015. URL: <https://cutt.ly/kc8nHrE> (дата звернення 10.04.2021 р.).
2. Мила О. П. Дидактичні ігри як засіб розвитку пізнавальної активності учнів на уроках англійської мови: навч.-метод. посіб. з англійської мови. Вінниця, 2013. 50 с.
3. Роман С. В. Методика навчання англійської мови у початковій школі: Навч. посібник. К.: Ленвіт, 2005. 208 с.

Бойчук Г. Б.

група АМ–43 (Тернопільський національний

педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)

Науковий керівник – доктор педагогічних наук, професор Задорожна І. П.

СПОСОБИ СЕМАНТИЗАЦІЇ ЛЕКСИЧНОГО МАТЕРІАЛУ

Лексична компетентність є невід’ємним компонентом англомовної комунікативної компетентності і важливим об’єктом навчання. Тому у навчальному процесі особливої ваги набувають питання оволодіння лексичними навичками.

Ознайомлення з новими лексичними одиницями починається з семантизації, тобто розкриття значення нових лексичних одиниць. Семантизацією називають процес і результат повідомлень таких відомостей промовну одиницю, які дозволяють використовувати її в тому чи іншому виді мовленнєвої діяльності. Головною вимогою до навчальної семантизації є адекватність, тобто відповідність потребам того виду мовленнєвої діяльності, для здійснення якого необхідна ця мовна одиниця [5, с. 91–92].

Арсенал засобів семантизації, тобто введення лексичних одиниць, які вчитель може застосувати з метою розкриття значень слів і словосполучень, досить широкий, зокрема:

- семантизація іменників за допомогою демонстрації предметів, або їх зображення на картинці, фотографії. Мета зорової наочності – представити предмет чи елементи дії, які можна сприймати зором та ілюструвати семантично важливі ознаки значень. Словесний компонент семантизації доповнює сприйняте зором і в разі необхідності інтерпретує те, що представлено наочно. Співвідношення словесного та наочного компонентів семантизації, а також форма останнього залежать від типологічних особливостей іншомовного слова, а також ступеня абстрактності його значення [1, с. 20];
- семантизація дієслова з допомогою ілюстрації рухів, міміки, пантоміміки або зображених дій «скелетним» малюнком на дошці, картинці, з допомогою відеокліпа;
- семантизація прикметників шляхом демонстрації різних предметів або їх зображень, у яких яскраво виражені якості (колір, розмір, форма, малюнок);
- семантизація числівників з використанням картинок з різним числом предметів або самих предметів;
- семантизація прислівників з допомогою різних показників (часу – рано, пізно, часто; географічної карти – далеко, близько; розміщення в кімнаті; використання картинок; кінофрагментів);
- семантизація займенників з участю вивчаючих (особових та присвійних займенників), з використанням положення різних предметів в приміщенні, відповідних картинок;
- введення вигуків з допомогою намальованих ситуацій. Потрібно звернути увагу, що суттєва різниця у вимові вигуків незалежно від того, що зовні вони можуть бути подібними на вигуки в рідній мові;